

KERESZTELŐ JÁNOS

Lukács evangéliuma 1,5-25

Keresztelő János születésének ígérete

⁵Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, az Abijá csoportjából; felesége pedig Áron leányai közül való volt, és a neve Erzsébet. ⁶Igazak voltak mindketten az Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelése szerint. ⁷Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten előrehaladott korúak voltak. ⁸Történt pedig egyszer, hogy amikor csoportjának beosztása szerint papi szolgálatot végzett az Isten előtt, ⁹a papi szolgálat szokott módja szerint, sorsolással őt jelölték ki arra, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa a füstölőáldozatot. ¹⁰A nép egész sokasága pedig kint imádkozott a füstölőáldozat órájában. ¹¹Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt a füstölőáldozati oltár mellett jobb felől. ¹²Zakariás amikor ezt meglátta, megrettent, és félelem szállta meg. ¹³De az angyal így szólt hozzá: „Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, és Jánosnak fogod őt nevezni. ¹⁴Örülni fogsz, boldog leszel, és sokan örülnek majd az ő születésének, ¹⁵mert nagy lesz ő az Úr előtt; bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva megtelik Szentlélekkel, ¹⁶Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz, ¹⁷és őelőtte jár az Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez, és az engedetleneket az igazak lelkületére térítse, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.” ¹⁸Zakariás így szólt az angyalhoz: „Miből tudom meg ezt? Hiszen én már öreg ember vagyok, feleségem is előrehaladott korú.” ¹⁹Az angyal pedig így válaszolt: „Én Gábiel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt. ²⁰De íme, amiért nem hittél szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a maguk idejében, most megnémulsz, és egészen addig nem tudsz megszólalni, amíg mindezek végbe nem mennek.” ²¹A nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy késik a templomban. ²²Amikor mégis kijött, nem tudott velük beszélni. Ebből rájöttek, hogy látomást látott a templomban. Ő pedig csak integetett nekik, de néma maradt. ²³Amikor leteltek papi szolgálatának napjai, hazament. ²⁴E napok után fogant felesége, Erzsébet, aztán elrejtőzött öt hónapra, majd így szólt: ²⁵„Ezt tette velem az Úr azokban a napokban, amikor rám tekintett, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt.”

Lukács evangéliuma 1,57-80

Keresztelő János születése

⁵⁷Amikor pedig eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült. ⁵⁸Meghallották a szomszédai és rokonai, hogy milyen nagy irgalmat tanúsított iránta az Úr, és együtt örültek vele. ⁵⁹A nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevére Zakariásnak akarták nevezni. ⁶⁰Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: „Nem, hanem János legyen a neve.” ⁶¹Mire ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs a te rokonságodban, akit így hívnának.” ⁶²Ekkor intettek az apjának, hogy minek akarja neveztetni. ⁶³Ő táblát kért, és ezt írta rá: „János a neve.” Erre mindenki elcsodálkozott. ⁶⁴És egyszerre csak megnyílt Zakariás szája, megoldódott a nyelve, beszélni kezdett, és áldotta az Istent. ⁶⁵Félelem szállta meg a körülöttük lakókat, és Júdea egész hegyvidékén beszéltek minderről. ⁶⁶Akik meghallották, szívükbe vésték, és így szóltak: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?” Az Úr keze pedig valóban vele volt.

Zakariás éneke

⁶⁷Apja, Zakariás, megtelt Szentlélekkel, és így prófétált: ⁶⁸„Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki. ⁶⁹Erős üdvözítőt támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, ⁷⁰ahogyan kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva: ⁷¹hogy megszabadít ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket; ⁷²hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék szent

szövetségéről,⁷³arról az esküről, amellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk,⁷⁴hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki,⁷⁵szentségben és igazságban öelötte életünk minden napján. ⁷⁶Te pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétája leszel, mert az Úr előtt jársz, hogy előkészítsd az ő útjait,⁷⁷hogy megtanítsd népét az üdvösség ismeretére, bűneik bocsánata által,⁷⁸Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő fény a magasságból; ⁷⁹hogy világítson azoknak, akik sötétségben s a halál árnyékában lakoznak, hogy ráigazítsa lábunkat a békesség útjára.”⁸⁰A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben, és a pusztában élt egészen addig a napig, amelyen szolgálatba lépett Izráelben.

Márk evangéliuma 1,1-8

Keresztelő János

¹Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete, ²amint meg van írva Ézsaiás próféta könyvében: „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat; ³kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az ÚR útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” ⁴Történt pedig, hogy János keresztelt a pusztában, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára. ⁵Akkor kiment hozzá Júdea egész vidéke, kimentek a jeruzsálemiek is mind, és - amikor megvallották bűneiket - megkeresztelte őket a Jordán vizében. ⁶János ruhája teveszőrből volt, derekán bőrvet viselt, sáskát evett meg erdei mézet, ⁷és ezt hirdette: „Utánam jön, aki erősebb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy lehajolva saruja szíját megoldjam. ⁸Én vízzel keresztellek meg titeket, ő pedig Szentlélekkel fog megkeresztelni.”

Máté evangéliuma 3,1-17

Keresztelő János

¹Azokban a napokban megjelent Keresztelő János, és ezt hirdette Júdea pusztájában: ²„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!” ³Mert ő volt az, akiről Ézsaiás így prófétált: „Kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az ÚR útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” ⁴Maga János teveszőr ruhát, és dereka körül bőrvet viselt, tápláléka pedig sáska és erdei méz volt. ⁵Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész környéke; ⁶és amikor megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban. ⁷Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és szadduceusok közül sokan jönnek megkeresztelkedni, így szólt hozzájuk: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete az eljövendő harag elől? ⁸Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöt, ⁹és ne gondoljátok, hogy ezt mondhatjátok magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak. ¹⁰A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik, és tűzre vettetik. ¹¹Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam: arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket. ¹²Kezében szórólapát van, és megtisztítja szérűjét: a gabonáját csűrbe takarítja, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.”

Jézus megkeresztelése

¹³Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. ¹⁴János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?” ¹⁵Jézus így válaszolt: „Engedj most, mert az illik hozzánk, hogy így töltsünk be minden igazságot.” Akkor engedett neki. ¹⁶Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt a menny, és látta, hogy Isten Lelke galamb formájában aláereszkedik, és őreá száll. ¹⁷És hang hallatszott a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

János evangéliuma 1,6-8

⁶Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. ⁷Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, és hogy mindenki higgyen általa. ⁸Nem ő volt a világosság, de a világosságról kellett bizonyosságot tennie.

János evangéliuma 1,19-40

Keresztelő János bizonyágtétele

¹⁹Ez János bizonyágtétele. Amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: „Ki vagy te?” ²⁰Akkor vallott, és nem tagadott. Ezt vallotta: „Én nem a Krisztus vagyok.” ²¹Erre megkérdezték tőle: „Hát akkor? Illés vagy te?” De kijelentette: „Nem az vagyok.” - „A próféta vagy te?” Így válaszolt: „Nem.” ²²Ezt mondták tehát: „Ki vagy? - hogy választ adhassunk megbízóinknak: mit mondasz magadról?” ²³Erre ő így felelt: „Én kiáltó hang vagyok a pusztában: készítsetek egyenes utat az Úrnak, ahogyan Ézsaiás próféta megmondta.” ²⁴A küldöttek között voltak farizeusok is, ²⁵és ezek tovább kérdezték őt: „Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem pedig a próféta?” ²⁶János így válaszolt nekik: „Én vízzel kereszteljek. De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek, ²⁷aki utánam jön, és akinek saruja szíját megoldani sem vagyok méltó.” ²⁸Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt. ²⁹Másnap János látta Jézust, amint jön felé, és így szólt: „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét! ³⁰Ő az, akiről én megmondtam: Utánam jön egy férfi, aki megelőzött engem, mert előbb volt, mint én. ³¹Én nem ismertem őt, de azért jöttem, és azért kereszteljek vízzel, hogy ismertté legyen Izráel előtt.” ³²Így tett erről bizonyosságot János: „Láttam, hogy a Lélek leszállt az égből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta. ³³Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, ő mondta nekem: Akire látod a Lelket leszállni és megnyugodni rajta, ő az, aki Szentlélekkel keresztel. ³⁴Én láttam, és bizonyosságot tettem arról, hogy ez az Isten Fia.”

Jézus első követői

³⁵Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt, ³⁶és rátekinve Jézusra, aki arra járt, így szólt: „Íme, az Isten Báránya!” ³⁷Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust. ³⁸Jézus megfordult, és amikor meglátta, hogy követik őt, megszólította őket: „Mit kerestek?” Ők pedig ezt válaszolták: „Rabbi - ami azt jelenti: Mester -, hol van a lakásod?” ³⁹Ő így szólt: „Jöjjetek, és meglátjátok.” Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon; körülbelül délután négy óra volt ekkor. ⁴⁰A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól és követték őt, András, Simon Péter testvére volt az egyik.

Márk evangéliuma 2,18- 22

Jézus tanítása a böjtről

¹⁸János tanítványai és a farizeusok tartották a böjtöt. Odamentek Jézushoz, és így szóltak hozzá: „Miért böjtölnék János tanítványai és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig miért nem böjtölnék?” ¹⁹Jézus ezt mondta nekik: „Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek. ²⁰De eljön az a nap, amikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor azon a napon böjtölni fognak. ²¹Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás kitépne belőle, az új a régiből, és még csúnyább szakadás támadna. ²²És senki sem tölt újbort régi tömlőbe, mert szétrepsztené a bor a tömlőt, s odalenne a bor is, a tömlő is; hanem az újbor új tömlőbe való.”

Máté evangéliuma 11,1-19

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza

¹Amikor Jézus bevégezte a tizenkét tanítvány útbaigazítását, továbbment onnan, hogy tanítson és igét hirdessen a városokban. ²Amikor pedig János a börtönben hallott Krisztus cselekedeteiről, ezt üzenté neki tanítványaival: ³„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?” ⁴Jézus így válaszolt nekik: „Menjetek, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: ⁵vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium, ⁶és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.” ⁷Amikor azok elmenőben voltak, elkezdett Jézus beszélni a sokaságnak Jánosról: „Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni? ⁸Ugyan miért mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert látni? Hiszen akik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. ⁹De hát miért mentetek ki? Prófétát látni? Azt láttatok, sőt - mondom néktek -, prófétánál is nagyobbat. ¹⁰Ő az, akiről meg van írva: Íme, én elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat. ¹¹Bizony, mondom néktek: nem támadt asszonytól születettek között nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála. ¹²Keresztelő János napjaitól mostanig a mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok igyekeznek hatalmukba keríteni. ¹³Mert minden próféta és a törvény János idejéig prófétált. ¹⁴És ha akarjátok, fogadjátok el, ő Illés, aki eljövendő volt. ¹⁵Akinek van füle, hallja!” ¹⁶„De kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlók azokhoz a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és ezt kiáltják a többieknek: ¹⁷Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok; siratót énekeltünk, és nem gyászoltatok. ¹⁸Mert eljött János, aki nem eszik, és nem is iszik, és ezt mondják: Ördög van benne! ¹⁹Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja! De cselekedetei által nyert igazolást a bölcsesség.”

János evangéliuma 3, 22-36

Keresztelő János öröme

²²Jézus ezután elment tanítványaival együtt Júdea földjére, ott tartózkodott velük, és keresztelt. ²³János is keresztelt Ainonban, Szálim közelében, mert ott sok víz volt, és az emberek odamentek és megkeresztelkedtek. ²⁴János ugyanis még nem volt börtönbe vetve. ²⁵János tanítványai vitába szálltak a zsidókkal a megtisztulásról. ²⁶Odamentek Jánoshoz, és ezt mondták neki: „Mester, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyosságot tettél, íme, az keresztel, és mindenki őhózzá megy.” ²⁷János így válaszolt: „Semmit sem szerezhetsz az ember, ha nem a mennyből adatott meg neki. ²⁸Ti magatok tanúskodhattok arról, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem előtte küldtettem el. ²⁹Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának: ez az örömöm lett teljessé. ³⁰Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem. ³¹Aki felülről jön, az felette van mindenkinek. Aki a földről való, földi az, és földiekről szól. Aki a mennyből jön (az felette van mindenkinek:) ³²és arról tesz bizonyosságot, amit látott, és hallott, de bizonyágtételét senki sem fogadja el. ³³Aki befogadta bizonyágtételét, az pecsétet tett arra, hogy Isten igaz. ³⁴Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mert annak ő nem mértékkel mérve adja a Lelket. ³⁵Az Atya szereti a Fiút, és kezébe adott mindent. ³⁶Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.”

Lukács evangéliuma 3,1-20

Keresztelő János

¹Tibérius császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes

fejedelme Heródes testvére, Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme pedig Lüsziánász volt, ²Annás és Kajafás főpapok idején szolt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. ³Ő elindult és hirdette a Jordán egész környékén a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, ⁴ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében: „Kiáltó hangja szol a pusztában: Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit: ⁵minden szakadékot töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: ⁶és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.” ⁷A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje, ezt mondta: „Viperák fajzata! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete az eljövendő harag elől? ⁸Teremjete hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjete azt mondogatni magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is tud fiaat támasztani Ábrahámnak. ⁹A fejsze pedig ott van már a fák gyökerén: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatek, és tűzre vetegek.” ¹⁰A sokaság pedig megkérdezte tőle: „Akkor hát mit tegyünk?” ¹¹János így válaszolt nekik: „Akinék két ruhája van, adjon annak, akinék nincs, és akinék van ennivalója, hasonlóan cselekedjék.” ¹²Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdeztek tőle: „Mester, mit tegyünk?” ¹³Nekik ezt mondta: „Semmivel se hajsatok be többet, mint amennyi meg van szabva.” ¹⁴Megkérdeztek tőle a katonák is: „Mi pedig mit tegyünk?” Nekik viszont ezt felelte: „Senkit ne bántalmazzatok, meg ne zsaroljatek, és elégedjete meg a zsoldotokkal.” ¹⁵Mivel a nép reménykedve várakozott, és szívében egyre azt fontolgatta Jánosról, hogy vajon nem ő-e a Krisztus, ¹⁶János így válaszolt mindenkinek: „Én ugyan vízzel keresztellek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam: Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket, ¹⁷kezében szórólapát lesz, és megtisztítja szérűjét: a gabonát csűrrebe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.” ¹⁸Sok másra is buzdította őket, és hirdette az evangéliumot a népnek. ¹⁹Amikor pedig megintette Heródes negyedes fejedelmet a testvére feleségéért, Heródiásért, és minden gonosz tettéért, Heródes ²⁰mindezt még azzal tetézte, hogy börtönbe csukatta Jánost.

Márk evangéliuma 6, 14-29

Keresztelő János halála

¹⁴Hallott erről Heródes király, mert Jézus neve közismertté vált; és azt beszéltek, hogy Keresztelő János támadt fel a halálból, és azért működnek benne a csodatevő erők. ¹⁵Mások meg azt mondták, hogy Illés ő, ismét mások azt beszéltek, hogy olyan, mint valamelyik próféta. ¹⁶Amikor tehát Heródes ezt meghallotta, így szolt: „Az a János támadt fel, akit én lefejeztem.” ¹⁷Ez a Heródes fogatta el ugyanis Jánost, és bilincselte meg a börtönben; testvérének, Fülöp feleségének, Heródiásnak kedvéért, mivel feleségül vette őt, ¹⁸és erre János ezt mondta neki: „Nem szabad együttélned testvéred feleségével.” ¹⁹Heródiás ezért megharagudott rá, és szerette volna megöletni. De nem tehetette, ²⁰mert Heródes félt Jánostól, akiről tudta, hogy igaz és szent ember; ezért védelmébe vette; bár hallgatva őt, gyakran zavarba jött, mégis szívesen hallgatta. ²¹Végül is eljött a kedvező alkalom, amikor Heródes a születésnapján lakomát adott főembereinek, vezéreinek és Galilea előkelőinek. ²²Ekkor magának Heródiásnak a leánya ment be táncolni. Megtetszett Heródesnek és a vendégeknek. A király ezt mondta a leánynak: „Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked.” ²³Meg is esküdött neki: „Bármit kérsz, megadom neked, akár országom felét is.” ²⁴A leány kiment, és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek?” Az pedig ezt válaszolta: „Keresztelő János fejét.” ²⁵A leány erre sietve bement a királyhoz, és azt mondta: „Szeretném, ha rögtön ideadnád nekem egy tálon Keresztelő János fejét.” ²⁶Bár a király erre nagyon szomorú lett, mert esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. ²⁷Azonnal el is küldte a hóhért, és megparancsolta, hogy hozza el a János fejét. ²⁸Az elment, lefejezte Jánost a börtönben, elhozta a fejét egy tálon, és átadta a leánynak, a leány pedig odaadta anyjának. ²⁹Amikor ezt meghallották a tanítványai, eljöttek, elvitték a holttestét, és egy sírboltba helyezték.